

VERSION HÉBRAÏQUE ET COURT THÈME

I. VERSION

פעם אחת באנו לתל אביב לליל הסדר, ובבוקר כשכולם עוד ישנו התלבשתי, יצאתי מן הבית והלכתי לשחק לבדי באיזו כיכר קטנה ובה ספסל או שניים, נדנדה, ארגז חול, שלושה-ארבעה עצים צעירים שבהם כבר זימרו ציפורים. כעבור כמה חודשים, בראש השנה, שוב נסענו לתל אביב, והנה הכיכר כבר לא היתה שם. העבירו אותה, עם העצים הקטנים ועם הנדנדה והספסל והציפורים וארגז החול, לקצה השני של הרחוב. נדהמתי: לא הבנתי איך בן-גוריון והמוסדות המוסמכים מרשים לעשות דבר כזה. איך זה? מי זה לוקח ומזיז פתאום כיכר? מה, מחר יזיזו את הר הזיתים? את מגדל דויד? יעבירו את הכותל המערבי?

על תל אביב היו מדברים אצלנו בקנאה, בהערצה, וקצת בסודיות: כאילו תל אביב היא פרויקט חשאי וחינוי של העם היהודי, פרויקט שמוטב לא לדבר עליו יותר מדי.

עמוס עוז, סיפור על אהבה וחושך

II. THÈME

Entendant quelques élèves protester contre Silbermann, le professeur l'interrompit et le félicita. Silbermann était heureux ; je l'ai remarqué à un petit souffle qui faisait palpiter ses narines. Mais ce souffle, me demandai-je, n'est-ce pas plutôt l'âme d'un génie mystérieux qui habite en lui ? Et comme je le contemplai longuement, il me fit songer, avec son teint jaune et sous le bonnet noir de ses cheveux frisés, au magicien de quelque conte oriental qui détient la clef de toutes les merveilles.

Jacques de Lacretelle, *Silbermann*